

Mevrouw **Kalsbeek-Jasperse** (PvdA): Voorzitter! Ik heb een vraag aan de heer Bakker. Gisteren heb ik hem op de televisie in rond Nederlands horen zeggen, dat hij vond dat de eventueel hogere kosten door de kou gecompenseerd zouden moeten worden. Ik hoor hem nu geloof ik iets anders zeggen, namelijk dat er met gemiddelden rekening moet worden gehouden en dat wij op den duur wel eens zullen kijken of er iets moet gebeuren. Wat bedoelt de heer Bakker nu precies? Vindt hij nu wel of niet dat compensatie moet plaatsvinden? Vindt hij nu wel of niet dat dat via de bijzondere bijstand moet?

De heer **Bakker** (D66): Voorzitter! De uitzending van NOVA, waar mevrouw Kalsbeek op doelt, was in hoofdzaak gewijd aan het algemene debat over de koopkracht dat wij deze week zullen voeren. Ik heb de uitzending niet gezien, maar het gesprek met mij ging daarover. Het ging over de Ziektewet, over de ziekenfondspremies, over de gemeentelijke belastingen. Ik heb daarvan het volgende gezegd. Als het kabinet ten minste koopkrachtbehoud voor iedereen heeft toegezegd, dan moet dat ook worden gerealiseerd. Een koudetoeslag is een heel ander verhaal. Het is een kwestie van een gemiddelde temperatuur over de seizoenen heen. Vervolgens komt dat in een gemiddelde koopkrachtberekening en een gemiddelde voorschotnota tot uitdrukking. Er is dus niet meteen aanleiding om maar aan zo'n koudetoeslag te denken. Als later in het jaar mocht blijken dat de koude zich voortzet, is er altijd nog aanleiding om te kijken of je iets moet compenseren. In de uitzending van NOVA heb ik daar iets bij gezegd. De heer Leerkes heeft gelijk als hij zegt dat de Gasunie op dit moment extra inkomsten heeft. Het jaar is echter nog geen maand oud. Het is dan lastig om al conclusies te trekken. Je mag daar acht op slaan op het moment dat je voor de algemene koopkrachtdiscussie op zoek bent naar compensatie. Dat is wat ik staande houd. Wij zullen het daar in het debat van deze week nog over hebben.

De heer **Van Hoof** (VVD): Voorzitter! Bij de energiebedrijven wordt gewerkt met voorschotten. Pas over enige tijd zal er een afrekening komen. De vraag van eventuele tegemoetkomingen via de bijzondere bijstand ± die lijn steunen wij ± zal dan pas aan de orde zijn. Ook dan moet het gaan om een tegemoetkoming in individuele gevallen. Via de gemeente zal geen categorale vergoeding plaatsvinden. Ik neem aan dat de minister die lijn steunt.

De heer Terpstra gaf aan hoe in het verleden vanuit de PvdA vragen zijn gesteld. Was het echter niet zo dat de minister die die vragen iedere keer afwees, een minister van CDA-huize was?

Minister **Melkert**: Voorzitter! Ik antwoord alleen op de eerste vraag. De gemeenten zullen uiteraard dienen te handelen in overeenstemming met de richtlijnen die daarvoor gelden.

De heer **Terpstra** (CDA): Voorzitter! De heer De Vries was inderdaad van het CDA!

De heer **Poppe** (SP): Voorzitter! Er is op ~~de~~ n vraag nog geen antwoord gegeven. Ik doel op de vraag over het verschil tussen dit jaar en 1984/1985.

Minister **Melkert**: Voorzitter! Ik heb daar wel een antwoord op gegeven. Het verschil is namelijk, dat er nu een armoedenota ligt, met veel verderreikende maatregelen dan wat tien jaar geleden aan de orde was. Ik wil de heer Poppe uitnodigen daar eens naar te kijken.

De **voorzitter**: De vragen van de heer Blauw aan de minister van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij kunnen redelijkerwijs nu niet meer aan de orde komen. De heer Blauw heeft, conform het Reglement van orde, de keuze: ~~af~~ schriftelijk, ~~af~~

anders volgende week als eerste. Het uur is om!

De heer **Blauw** (VVD): Ik dacht dat er uitzonderingen waren...

De **voorzitter**: Nee.

De heer **Blauw** (VVD): ...maar misschien vergis ik mij!

De **voorzitter**: Ja.

De heer **Blauw** (VVD): Ik dacht dat er morgen nog een mogelijkheid zou zijn.

De **voorzitter**: Nee. Nogmaals: het uur is om! Ik merk het wel: volgende week nummer ~~de~~ n, of deze week schriftelijk.

Aan de orde zijn de **stemmingen** in verband met het wetsvoorstel **Goedkeuring van de op 15 juni 1990 te Dublin tot stand gekomen Overeenkomst betreffende de vaststelling van de Staat die verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielverzoek dat bij een van de Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen wordt ingediend (23659).**

(Zie vergadering van 23 januari 1996.)

Artikel 1 wordt zonder stemming aangenomen.

In stemming komt het amendement-Dittrich (stuk nr. 11).

De **voorzitter**: Ik constateer, dat dit amendement met algemene stemmen is aangenomen.

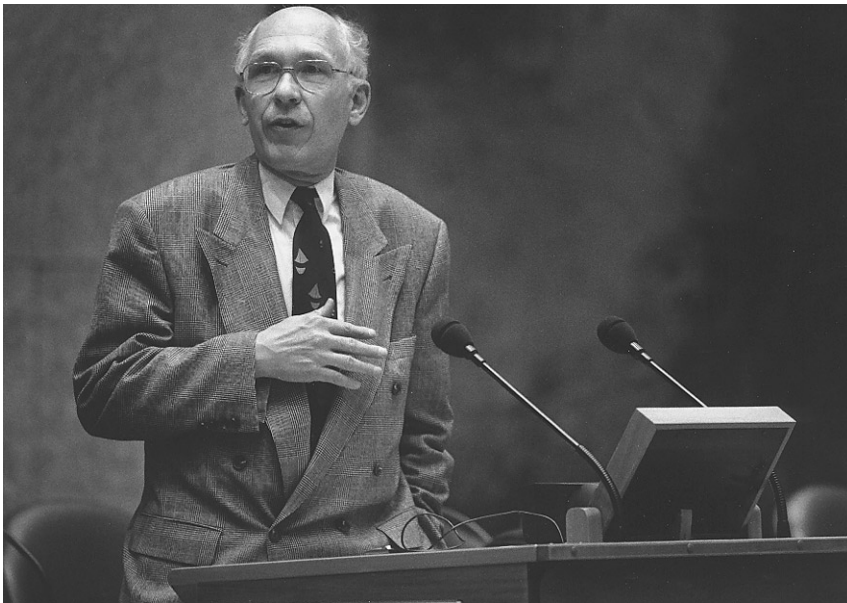
In stemming komt het amendement-Dittrich (stuk nr. 12).

De **voorzitter**: Ik constateer, dat dit amendement met algemene stemmen is aangenomen.

Artikel 1a, zoals het is gewijzigd door de aanneming van de amendementen-Dittrich (stukken nrs. 11 en 12), wordt zonder stemming aangenomen.

Artikel 2 en de beweegreden worden zonder stemming aangenomen.

In stemming komt het wetsvoorstel.

De heer Tommel, Staatssecretaris van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer

De **voorzitter**: Ik constateer, dat de aanwezige leden van de fracties van GroenLinks en de CD tegen het wetsvoorstel hebben gestemd en die van de overige fracties ervoor, zodat het is aangenomen.

Aan de orde zijn de **stemmingen** in verband met het wetsvoorstel **Wijziging van de Huurprijzenwet woonruimte (versterking positie huurder bij verhoging van de huurprijs met meer dan een bepaald percentage) (24465)**, en over:

- de motie-Biesheuvel over nadere richtlijnen bij of krachtens AMvB m.b.t. de procesvereisten (24465, nr. 17);
- de motie-Jeekel/M.M. van der Burg over het toetsen van de toereikendheid van door de verhuurder aangedragen informatie (24465, nr. 18);
- de motie-M.M. van der Burg/Jeekel over het begrip representatieve huurdersorganisatie (24465, nr. 19).

(Zie vergadering van 25 januari 1996.)

De heer **Biesheuvel** (CDA): Voorzitter! Op stuk nr. 23 is een gewijzigd amendement ingediend. Het was al wel aangekondigd, maar wij hadden het nog niet echt kunnen zien, laat staan dat wij van de

staatssecretaris gehoord hebben hoe hij over dat gewijzigde amendement oordeelt. Dat oordeel vernemen wij graag alsnog.

De **voorzitter**: De heer Biesheuvel vraagt daarmee in feite om heropening van de beraadslaging, wat wij doorgaans tijdens een reeks van stemmingen niet doen. Als het antwoord van de staatssecretaris kort is en geen aanleiding geeft tot een debat, kan het en kunnen wij straks de stemmingen voortzetten. Met die kanttekening stel ik voor, aan het verzoek van de heer Biesheuvel te voldoen.

Daartoe wordt besloten.

□

Staatssecretaris **Tommel**: Voorzitter! Het amendement beoogt het getal X, namelijk het percentage waarboven de huurstijging moet worden gemotiveerd, niet op 3,8% te stellen, maar op 2,8%, en bij woningen met een huur van minder dan ƒ 500 op een vast bedrag van ƒ 14. Het amendement roept bij mij ernstige bezwaren op. In de eerste plaats is het in afwijking van het unanieme advies, dat sociale huurders en verhuurders in het overlegorgaan van de landelijke centrales van huurders en verhuurders overeen zijn gekomen. Huurders en verhuur-

ders zijn akkoord gegaan met 3,8%. Laten we het daarbij houden.

In de tweede plaats dekt 3,8% ongeveer 50% van alle huur-aanzeggingen.

Gaat men over op het systeem van het amendement van de heer Hofstra en mevrouw Van der Burg, dan stijgt dat percentage naar ongeveer 72. Dat betekent een geweldige extra rompslomp. Daarnaast wekt het amendement ook verwachtingen, in die zin dat huurders zullen denken dat tussen 2,8% en 3,8% sprake is van een marge die wellicht zou kunnen leiden tot de situatie dat de verhuurder de aangezegde huurverhoging niet nodig heeft voor de continuïteit. Dat is irreal. De meeste marges zitten rondom die 3,8%. Als je optimaal effectief wilt zijn, dan moet je de verhuurder stimuleren om net onder dat befaamde percentage X te gaan zitten. Dat scheelt hem namelijk een heleboel rompslomp.

Wij hebben de procedure dit eerste jaar een maand moeten inkorten. De termijn van vier maanden is drie maanden geworden. Dat betekent dat de verhuurder moet reageren op alle bezwaren van de huurders, in een zeer kort tijdsbestek. Men moet zich werkelijk afvragen, als men 72% van de huurders moet aanschrijven, of dat in redelijkheid mogelijk is en of het antwoord dan nog enige kwaliteit kan hebben. Die vraag moet de Kamer zich ook stellen.

Ten slotte leidt een en ander tot een aanzienlijk groter beroep op de huurcommissies en op de kantonrechter. Het bedrag van ƒ 14 is een vast bedrag, maar juist dat onderdeel van het amendement verbaast mij zeer. Het is wel logisch vanuit de optiek van de heer Hofstra in het debat, namelijk het versterkt optrekken van de lagere huren. Van mevrouw Van der Burg heeft het mij wel zeer verbaasd. Bij bijvoorbeeld een huur van ƒ 250 betekent het dat de verhuurder pas bij een huurverhoging van meer dan 5,6% de argumenten daarvoor moet aandragen. Als de verhuurder daar dus onder blijft zitten $\pm$ daarbij gaat het dus om een veel hoger percentage dan mijn voorstel van 3,8% $\pm$ dan hoeft hij dat in redelijkheid niet te beargumenteren. Dat heeft dus zonder meer een huuropdrijvend effect.

Op grond van deze argumenten ben ik van mening dat het amende-